

mного let neutrudljivo podučevala žensko mladino in slovela posebno kot mojstrica v ženskih umetniških delih.

— Zdaj, ko se bliža čas, da se ljudske šole končajo, naznanjajo časniki knjige, ki naj bi se pridnim učencem dajale kot šolska darila. Tudi mi zlasti za bolj odraščeno mladino v ponavljavnih nedeljskih šolah nasvetujemo sledeče izvrstne knjige: „Umno kmetovanje in gospodarstvo“ (80 kr.), „Kemija kmetijska“ (80 kr.), „Občna povestnica ali zgodovina vsega, kar se je od nekdanj do danes po svetu godilo“ (1 gld. 50 kr.). Vse te knjige se dobó v Blaznikovi tiskarnici; „Štirji letni časi“ prodaja Matica slovenska po 1 gld. Vse te knjige so pravi biseri slovenskega slovstva.

— „Sokol“ je v nedeljo zvečer napravil na dvoru in dvorani čitalnični veselico, ki je bila prav srčnovesela. Počastil je za nekoliko časa tudi naš c. k. deželni predsednik to veselico s svojo nazočnostjo in svojo zadovoljnost razodel nad lepim petjem pevskega društva.

— (*Razpis darila.*) Dramatiškega društva začasni odbor je v seji dne 20. julija t. l. sklenil, da se razpiše **darilo dvajsetih goldinarjev** za najboljši izvorni tekst (libreto) komične operete. Rokopisi pošiljajo naj se do 1. novembra t. l. podpisanemu odboru. Honorirali se bodo primerno tudi drugi dobri rokopisi, katerim se omenjeno darilo ne bode moglo prisoditi.

Vsa č. vredništva slovenskih časopisov prosimo, da blagovolé priobčiti ta razpis v svojih listih.

V Ljubljani 21. julija 1867.

Odbor dramatiškega društva.

— Gosp. Rigondaud, iz Zagreba silovito iztirani „mučenik za pravo trojedne kraljevine“, se je na poti na Dunaj, kamor se gre pritožiti zaradi te barbarske sile, mudil nekoliko dni v Ljubljani.

— Izvrstni rodoljub, čitalnici naši veliki podpornik g. Henrik Grmek, c. kr. poštni oficijal, je umrl za pljučnico, še le 37 let star. Včeraj je bil pogreb njegov.

— V 164. listu nemškega ljubljanskega časnika c. kr. finančna direkcija na dopis v 24. listu „Novic“, v katerem se gospodar M. Ilovar iz Paradišča pritožuje, da c. kr. davkova uradnja ni hotla sprejeti slovenske pobotnice, odgovarja tako-le: „Po preiskavi c. kr. finančne direkcije se pobotnica M. Ilovarjeva zato ni sprejela, ker ni bila prav narejena. Sicer pa je gospod uradnik, če tudi to ni njegova dolžnost bila, Ilovarju podal načrt, po katerem naj novo pobotnico naredi; on je ta načrt brž prepisal, podpisal, in potem tudi brez pomude denar prejel.“ — Ker slavna c. kr. finančna direkcija „Novicam“, ki so pritožbo Ilovarjevo naznanile, ni poslala tega razjasnila, ga „Novice“ iz „Laib. Ztg.“ vzamejo zato, da ga izvejo vsi, ki so pritožbo v „Novicah“ brali, „Laib. Zeitg.“ pa ne beró, in da ga izve tudi gospodar Ilovar sam. Po tem razjasnilu sl. finančne direkcije je misliti, da je zadevni gosp. uradnik novo pobotnico v slovenskem jeziku napisal „prostemu kmetu“ Ilovarju in da je s tem pokazal, da ceni ravnopravnost in da je tudi zmožen jezika dežele, v kateri je uradnik. Željno pričakujemo, da nam to našo pravično misel potrdi gospodar Ilovar sam. Potem še le nam bo všeč razjasnilo gospoda K. pl. Felsenbrunn-a.

(*Naznanilo.*) Oziraje se na naznanilo v zadnjem listu „Novic“ naznanjamo še enkrat vsem č. čitalnicam in slovenskim pevcem sploh, da omenjeni prvi dve poli litografovanih zborov izidete koj v začetku mesca avgusta. Prosimo tedaj, da se podvizajo z naročnino, da jim moremo vsem postreči; tudi naj se zmerom število posameznih glasov natanko naznanja.

Pevski odbor.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Poslednje dni so se važne reči godile v državnem zboru, — važne, pravimo, al ne zato, da bi bil državni zbor kaj važnega za to storil, da bi se bilo kaj razjasnilo, kako bode vprihodnje z našo ljubo Avstrijo; važne so bile razprave le zatega del, ker je zdaj jasno kot beli dan, da sama tista stranka, ki pod imenom „nemška liberalna“ zvonec nosi v državnem zboru, ne vé, pri čem da je in kaj da hoče. Cela povodenj „liberalizma“ (svobodoljubja) ima priti čez Avstrijo, ako slišimo, kaj vse nameravajo ti kolovodje; „ljudska šola iz rok duhovščine“! „proč s konkordatom“! „nova verska postava“! „proč s tem, da bi se morivci in razbojniki na smrt obsojevali“! — taki in enaki valovi liberalizma se dvigujejo, ki hočejo osrečiti Avstrijo — ali bojimo se, da ne bi je popolnoma — potopili! To pa, kako bi se Avstriji brž brž dala ustava, vsem narodom pravična, in kako bi se državi pomagalo iz finančnih zadreg in solni davki olajšali državljanom, to vse je ostalo za unim. Finančni odbor, namesti da bi se pred vsem drugim poprijel glavnih ran države naše, ktere je sam minister denarstva tako neusmiljeno očitno odkril, kaj je ta dozdej storil? — deželno ministerstvo (Landesministerium) je zboru na srce pokladal — čujte, deželno ministerstvo! ker Avstrija naša ne more več imeti državnega ministerstva. Krepkemu nasprotstvu naših poslancev dr. Tomana in Svetca, tirolskega poslanca dr. Greuterja, Poljaka Zyblikieviča in pa raztresenosti nemške stranke same se imamo zahvaliti, da je državni zbor — pokopal „deželno ministerstvo.“ Več tednov se je že šepetalo med to liberalno stranko, ktera ima zdaj večino v zboru, da se snujejo novi ministri, da temu in temu je državni kancelar Beust ponujal ministerstvo, pa da noben ni hotel postati minister; na poslednjih je baron Beust pustil — pri miru. To pa jim zopet ni bilo po volji, in ne da bi bili to stvar skuhal med seboj na tihoma, napravili so finančni odbor, da je predlagal zboru: naj prosi presvitlega cesarja, da izvoli deželno ministerstvo. S tem predlogom pa je „nemška liberalna“ stranka pokopala — deželno ministerstvo in samo sebe. Naj iz te važne seje povemo kaj več.

V imenu finančnega odbora je poročal poslanec bar. Tinti, da, ker imajo Ogri svoje deželno ministerstvo, mi pa ga nimamo, naj se presvitli cesar prosi, da se tudi za te dežele, ki so v našem državnem zboru zastopane, ustanovi posebno deželno ministerstvo. (Na 2 polovici zdaj razcepljena Avstrija mora po takem imeti trojne ministre: eni so za ogerske dežele, drugi za naše dežele, tretji za vse skupaj; pa saj lahko plačujemo ministrov po 12000 gold. še več, ker ima Avstrija toliko premoženja!)

Prvi zoper ta predlog se upré tirolski poslanec Greuter, rekši, da pred vsem treba, da se nam prava ustava dá, ker sama beseda „ustava“ ni nič. Za stvar pa, ki je še ni in ki ni znana, se ne more nihče navdušiti, kdor ni sanjač. Ponosna se sicer sliši beseda: „vse s pomočjo ustavne države“. Pa kaj je to? Naravnost vam povem tako-le: „vse s pomočjo ustavne države, država pa s pomočjo stranke, stranka pa je s pomočjo kluba, klub pa s pomočjo svojih kolovodjev — tu imate politično abcedo sedajnega časa! (Pravo!) V tej zbornici ne velja pravo za pravo, ampak ta ima pravo, kdor ima moč; le tistim se večji žakelj ovsa s politično svobodo pomolí, katerih je več in je tedaj strah pred njimi; manjši dežele pa so le podplati na škornjicah političnega napredka. Tirolska dežela je sicer majhna, pa je slavna v zgodovini svoji; jaz Tirolec nikakor ne morem glasovati z vami. Unidan ste vrata

naredili, da luknjo §. 13. zamašite; potem ste dva ključa naredili: zdaj hočete hišnega vratarja narediti, pa še hiše nimate. Pri takem delu ne more pomagati noben pošten človek! (Pri teh besedah postane silen vriš in hrup na strani levičnikov, ki še le vleže, ko govornik pravi:) da ni mislil nikogar žaliti in sklence govor svoj, da s povzdignjeno besedo kliče: „Iz starega železa so še mladi kakor stari naši. Tirolski orel živi! Ohranil si bodeš venec.“

Za Greuterjem govori štajarski poslanec Kaisersfeld, udarja nekoliko po krepkem govoru njegovem, brčne enkrat tudi po federalizmu in pravi, da bode glasoval za odborov predlog zato, ker ne odločuje časa, kdaj se ima vstanoviti deželno ministerstvo.

Za pl. Kaisersfeldom poprime Svetec besedo. Že v adresini debati — pravi — sem govoril proti dvalizmu, ki je raztrgal enoto državno, pa v nevarnost stavi pravice narodov avstrijskih in mnogovrstnih dežel avstrijskih. Dvalizem je bila dovršena stvar, enota razcepljena še predno so avstrijski narodi mogli svojo besedo vmes reči. Po takem nam ne ostaja zdaj drugo, kakor strogo paziti na to, da to, kar je raztrgano, se ne raztrga še huje. Dosti bolje stojimo pa o tem, kar se tiče pravic avstrijskih narodov; tū še ni nič dovršenega; tū se dajo hudi nasledki dvalizma še ovirati, da se ne zgodi to, da se tudi narodi ločijo v dve sovražni stranki. To pa se zgodi gotovo, ako se ustanovi nasvetovavno deželno ministerstvo, katero bi zastopalo le večino nemške stranke, ki sedi v našem zboru; to pa bi bilo gorje Avstriji! Poglejte le na Ogersko, kjer vlada ministerstvo magjarske stranke, ki ima v ondašnjem deželnem zboru večino. Poglejte na Hrvaško, kaj se zdaj tam godi! (Govornik popisuje razuzdanost, ki se godi na Reki, v Zagrebu itd.) Prašam Vas, gospôda, kje o tacih okolščinah najde manjšina zavetja? pravice? (Dobro! dobro!) Veča omika narodova mu ne daje pravice, da bi gospodoval manj omikanim, ki so v omiki le zao-stali, ker jim drug narod ni dovolil omike na podlagi narodni. Tudi Nemeč je bil v Nemčiji še pod kraljem Friderikom II. tlačén, ki je povzdigoval francozki jezik nad nemškega. Ali morebiti hočete, da Nemeč in Magjar zato gospodujeta nad Slovanom in Rumunom, ker una dva več davka plačujeta, več vojakov dajeta? Le pogledite v davkovske bukve in pa v avstrijsko armado, pa bote videli, kdo večja bremena nosi. Pa se bojite Slovanov! Kaj mislite, da s tem uidete strahu svojemu, ako zatirujete Slovane? Nikdar ne! Kakor stvar dandanašnji stoji, treba bo, da Nemci in Magjari kmalu rečejo: ali hočejo, da Avstrija še ostane ali ne. Zato, gospôda, ne mislite na deželno ministerstvo po taki zborovi večini, do ktere nima srca večina avstrijskih narodov.

Poslanec Schindler toži, da je Svetec tožil, da Nemci v Avstrii zatirujejo Slovane, češ, da večina uradnikov, ki so zatirali Slovane, so bili slovanskega rodú. (To je eden tistih navadnih ugovorov, ki ni piškavega oreha vreden; uradnik pleše kakor mu minister gode; ministri pa so v Avstrii dosihmal zmiraj Nemci bili; sicer ima dr. Schindler tako malo zapopadka o federalizmu, da se mu bolj nevaren zdi kot dvalizem. Vederemo! Potem maha po Greuterju, konkordatu itd. in pravi med drugim:) Vse zasluge Tirolcev ne dajo jim pravice, da bi krono avstrijskega cesarstva v reko In potopili in namesti nje povzdignili krono pokneženega grofa tirolskega poleg basnoslovne česke Venceslavove ali starega klobuka Gospoda slovenske meje.

Na to je govoril državni kancelar baron Beust; pritrdivši potrebi, da se osnuje deželno ministerstvo, se vjema z Kaisersfeldom zastran časa, kdaj naj se ustanovi; potem se je obrnil proti Greuterjevemu govoru in

naposled še zagovarjal, da ta državni zbor je pravi, ne pa uni, ki ga je Belkredi hotel sklicati.

Potem nastopi doljno-avstrijski poslanec pl. Mende in v temeljitem govoru nasvetuje: naj državni zbor popusti odborov predlog. Dr. Mühlfeld mu dodaja besedico „za zdaj“, kateri tudi Mende pritrdi.

Potem še enkrat Greuter besedo poprime, in na to odgovarja državni kancelar Beust se čudè, da Greuter ni zadovoljen s tem, da tirolski deželni zbor ni bil razpuščen, kakor je bil česki, moravski in kranjski. — Za njim govori dr. Rechbauer (štajarski poslanec) tako, kakor je navada nemškega liberalizma, kateri je še zmiraj zamaknjen v februarški patent, čeravno vidi, da so ga z Ogersko vred zavrgli vsi ostali narodi avstrijski razun nekterih Nemcev. Za dr. Rechbauerjem poprime dr. Toman besedo proti odborovemu predlogu, da se ustanovi „deželno ministerstvo.“ Kakošno ministerstvo — vpraša — neki mora biti to ministerstvo? za katero deželo neki? Državni kancelar sam tega ne vé in mi vsi tega ne vemo; saj jaz ne poznam te dežele. Je li ta dežela „Cislajtanija?“ Ako je tako, tedaj milujem, da z besedo propade tudi stvar. Je li to kakošna posebna dežela? Če „Landesministerium“ (deželno ministerstvo) ima biti ono, katero vlada zunaj ogerske krone vse druge dežele, bi vendar mislil, da nemški jezik ima pravo besedo za to? Se li imajo vse te dežele stopiti v eno „krono“ in njej dati tisto ime, ki ga je izmislil pred 10 leti minister, ko nas še tukaj ni bilo. Skušalo se je vse skupaj vreči v političen centralističen lonec, je rekel poslanec Greuter, in jaz bi v preroškem duhu rekel, da krone ne bote potegnili iz te zmesi, marveč vse kaj družega. Orel še dandanes nosi vse grbe, še danes nosi zaničevano krono českega kraljestva, zaničevan klobuk slovenskega gospoda, kakor je malo pred tako zaničljivo gospod Schindler rekel. Se ve da za Dunaj bi bilo centralistično načelo najbolj ugodno, najbolj pripravno, da bi po njem se sukalo vladino kolo vseh dežel, Dunaj naj bi se bogatil, dokler ne propade v bogastvu in obilnosti kakor vsa taka mesta. (Predsednik opominja dr. Tomana, da mu je ušla beseda, ki se ne spodobi, da bi jo govornik rabil proti govorniku in to je beseda „sramotno“, schmähhlich). Dr. Toman pravi, da je rekel „sramotivno“ (schmähend). Dr. Schindler seže v besedo: Pa sramotil nisem nikogar. Ko se hrup potolaži, nadaljuje dr. Toman svoj govor, v katerem pretresa negotovost vredbe državne in da le v tem je večina edina, da bi centralizem bil gospod Avstrii. Če večina tukajšnjega zbora misli, da je v stanu ministerstvo osnovati, rekla vam bo večina avstrijskih narodov, da Vi niste zmožni tega! (nepokoj na levici). Nočem imenovati pravil nove državne osnove, nočem je imenovati niti federalizem, niti avtonomija, niti centralizacija, al pravo je gotovo to, da se Avstrija osnuje tako, da se posebnost ohrani vsaki deželi, da se narodnost ohrani vsakemu narodu. Dalje pa se mora ustava tako dovršiti, da krepko središče vse skupaj drži. (Pravo!) Tega pa še nismo slišali v tej hiši. Kdo je tega kriv, ne vem; to pa vem, da se mudí, da se vredi Avstrija. Ako vidite, da mi, če tudi svobodo ljubimo, se vendar ne izpehamo za liberalizem, vedite, da želó nas to teži, da nikdar odkritosrčno ne priznavate národne pravice, ki je prvo, prirojeno, najvažnejše pravo. Ako hočete mirno spravo z narodi, ni dosti, da se spravite z Ogrí, treba je tudi sprave z nami (Pravo! na desni). Nočem reči, da vsi Nemci so nam protivniki; nočem ponavljati, kako so se obnašali nekteri deželni zbori, al to vendar moram v spomin klicati, kar je govoril nemšk poslanec v deželnem štajarskem zboru, tako-le: „Če Nemci nismo gospodje v Avstriji, ni nam

mar za Avstrijo, naj propade!“ (Živahni pravo-klici na desni.) Kdaj, gospôda, je kak Slovan govoril tako? Če pravite, nemški narod ni žalil Slovanov, tedaj pa pravim, da nemški deželni zbori so jih žalili! To, kar so počenjali nekteri deželni zbori, se pravi tlačiti manjšino. Poglejte na gospoda poslanca iz Štajerskega Lipolda in Lenčeka, vprašajte ju, kako sta bila voljena v štajerskem zboru? Branila sta se, sprejeti volitve; al žugalo se jima je, ako ne gresta ona v državni zbor, ne volijo nobenega družega! To je vaša precartana svobodoljubnost! — Če državni kancelar pravi, da je neobhodna potreba, da se narodi avstrijski sprijaznijo, me to veseli, da Njegova ekselencija to spoznava; al to želim, da pravo pot nastopi, to je, pot, ktera pelje k zadovoljnosti vseh narodov. (Pravo! na levici.) Naposled pretresa dr. Toman še formalno stran predloga odborovega in sklepa s tem, da ta predlog zadeva ustavno vprašanje, tedaj morate 2 tretjini za to glasovati, ali naj se ustanovi deželno ministerstvo ali ne.

— Ko je govorilo še nekoliko poslancev, je finančni odsek svoj predlog, da se Njih veličanstvo prosi za ustanovljenje „deželnega ministerstva“, preklical, in konec je bilo viharne razprave, pri kateri se je bolj, ko drugikrat pokazal razpor državnega zbora o narodnih in državopravnih zadevah.

V 23. seji se je volila deputacija, ki se bo pogajala z ogersko deputacijo o spravi z Oggersko deželo. Izvoljeni so bili v to deputacijo poslanci: Ziemalkovsky, Hopfen, Tinti, Kaisersfeld, Vidulič, Herbst, Plener, Winterstein, Brestl, Klun. (Gospodsk zbornica je dodala še: kardinala Rauscherja, viteza Pipica, grofa Salma, kneza Sapieha, in barona Hocka.)

Po tej volitvi se je začela razprava o Herbstovem predlogu, ki zadeva cerkvene reči in posebno meri proti konkordatu.

Dr. Mühlfeld je prvi govoril zoper te predloge, ker so mu še premalo zdatni; on hoče celo svojo versko postavo. Poslanec Jäger, profesor bogoslovja v Tirolih, stavi predlog, ki so ga podpisali vsi slovenski poslanci ruzun dr. Kluna, naj zbor naroči dotičnemu odboru, da on na dobro naznanuje točke, o kterih bi v konkordatu treba poprav in prememb. Potem začne Svetec govoriti, al silni hrup nastane na strani levi in toliko poslancev zapušča zbor, da jih predsednik opominja, naj ostanejo, sicer jih ne bo 100, da bi mógli kaj skleniti. Svetec brani bistvo konkordata in govori za to, naj se cesar spusti v razgovor s papežem, ker ona dva imata o tej cerkveni dogodbi prvo besedo. Hočemo li k tem razprtijam, ki jih že imamo, še nove, verske, dodajati? itd. Začasni minister bogočastja dr. Hye naznanja zboru: da se je vlada z Rimom spustila v razgovor; in zato naj državni zbor počaka tako dolgo, dokler se konkordatove zadeve rešijo po tem razgovoru. Dunajski zbor bo zdaj začasno prenehal, dokler bote „cislajtanska“ in ogerska deputacija imele svoje razprave. — V Trstu je 14. dne t. m. za kolero zbolel 13letni jud, kateri je s svojimi stariši pribežal iz Dalmacije, pa se je ozdravil. — V Črnogori ljudje hudo mrjó za kolero in lakoto. — V Parizu je bil 15. dne t. m. Poljak Berezovski, kateri je na ruskega cara streljal, obsojen v ječo za vse žive dni. — Garibaldincev se je zopet mnogo zbralo, da bi se zagnali na večih krajih v papeževo deželo, ali vojaki laški njem branijo meje prestopiti, ktere ločijo laško kraljestvo od papeževe dežele.

Vabilo

k 3. občnemu zboru slovenske Matice v Ljubljani.

V 7. seji Matičinega odbora (4. julija 1867) je bilo sklenjeno, da se tretji občni zbor snide **v sredo 7. avgusta t. l.** in obhaja dopoldne s cerkveno slovesnostjo, zvečer pa s slovesno besedo v narodni čitalnici.

Vsled tega sklepa Vas, častiti Matični ud vljudno vabimo, da omenjeni dan pridete v Ljubljano k 3. občnemu zboru, v katerem bode ta-le

vrsta razgovorov:

1. Prvosednikov ogovor;
  2. tajnikovo poročilo o delovanju odborovem od 27. septembra 1866. l. do 1. julija 1867. l.;
  3. račun od 1. julija 1866. l. do 1. julija 1867. l.;
  4. proračun od 1. julija 1867. l. do 1. julija 1868. l.;
- Opomba.** Ker je za letopis došlo toliko spisov, da se koledar ne dá dovršiti do občnega zbora, zato sta temu vabilu pridevana račun in proračun.
5. volitev treh udov, da pregledajo, presodijo in potrdijo odborov račun o novčem gospodarstvu vsled pravila v 12. §. a);
  6. volitev štirih ljubljanskih in šestih vnanjih odbornikov namesto 4. julija izvadljanih po 14. §. Matičinih pravil. Med temi so izmed ljubljanskih: gg. 1. dr. E. H. Costa, 2. A. Lésar, 3. A. Praprotnik in 4. J. Marn; izmed vnanjih pa: gg. 1. J. Grabrijan; 2. M. Pirec, 3. dr. Št. Kočevvar, 4. Fr. Cegnar, 5. M. Cigale in 6. dr. Fr. Miklošič.
- Veljaven volilni list je samo tisti, kterega je družnik lastnoročno pisal ali saj podpisal;
7. Posameznih udov nasvetje.

Opomba. Odborovo poročilo in imenik društvenih udov je tiskan v koledarji.

V Ljubljani 22. julija 1867.

Dr. Leon Vončina, 1. predsednikov namestnik.

A. Lésar, odbornik in tajnik.

Vsem, ki so blagovolili se vdeležiti pogreba naše umrle sestre mater Benedikte Toman, izrekujemo srčno zahvalo!

Brata in sestre.

Kursi na Dunaji

23. julija 1867.		v novem denarji.	
Državni zajemi ali posojila.		Druge obligacije z lotrijami.	
5% obligacija od leta 1859		Kreditni lozi po g. 100 . g.	72.53
v novem dnar. po 100 g. g.	60.30	4½% Tržaški lozi po 100 „	108.01
5% nar. posojilo od l. 1854,,	68.70	5% Donavsko-parabrod-	
5% metalike	58.50	ski po g. 100	10.00
4½% „	55.65	Knez Esterhazy. po g. 40 „	90.00
4% „	49.50	Knez Salmovi po g. 40 „	31.19
3% „	41.00	Knez Palfyovi po g. 40 „	25.60
2½% „	54.50	Knez Claryovi po g. 40 „	25.50
1% „	—	Knez St. Genoisovi po g. 40 „	22.54
Obligacije zemlišn. odkupa.		Knez Windischgrätz. po g. 20 „	17.00
(po 100 gold.)		Grof Waldsteinovi po g. 20 „	21.00
5% doljno - avstrijske g.	89.—	Grof Keglevičevi po g. 10 „	12.—
5% ogerske	68.75	Budimski . . . po g. 40 „	23.00
5% hrvaške in slovanske „	72.50	Denarji.	
5% krajske, štajarske,		Cesarske krone . . . g.	—
koroške, istrijske „	86.00	Cesarski cekini . . . „	6.07
Državni zajemi z lotrijami.		Napoleondori 20 (frankov),	10.03
Zajem od leta 1860	86.—	Souvraindori	—
„ „ „ 1860 petink. „	93.50	Ruski imperiali . . . „	10.24
„ „ „ 1839	146.50	Pruski Fridrikdori . . .	—
„ „ „ 1839 petink. „	75.25	Angleški souvaindori „	—01
5% narodni od leta 1854 „	81.—	Louisdori (nemški) . . .	79.—
Dohodkine oblig. iz Komo „	53.00	Srebro (ažijo)	124.75